

Derefter fattes Lovforslaget (see Tillæg A), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og vedtoges med 62 Stemmer mod 2.

Ogsaa denne Sag gaaer nu til Landstinget.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af „Forslag til Lov om Forandring af Bestemmelserne i Danske Lovs 5—14—51 og 52“. (Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1191—92 med Henviisning til Sp. 705—8.)

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad der allerede er bemærket under Forhandlingerne i Landstinget, at der i første Linie af Lovforslagets Text er saavel i det Aftryk, som Regjeringen har ladet omdele, som i Tillæget til Tidenden indløbet en Trykfeil, idet der staaer „5—44—51“, istedetfor at det skal være „5—14—51 og 52“, saaledes som der ogsaa staaer i Titlen. Der er, som sagt, allerede i Landstinget gjort opmærksom derpaa, men det er ikke blevet betegnet i det fra Landstinget oversendte Lovforslag. Imidlertid anseer jeg det som en Trykfeil, der udenvidere kan rettes.

Just: Selve den foreliggende Sag forekommer mig saa reen og klar, at der ikke kan være Tale om at rejse Indvending derimod. Det er heller ikke for at gjøre dette eller for overhovedet at udtale mig videre om Lovudkastet, at jeg har tilladt mig at forlange Ordet. Jeg skal kun henstille til den høitagtede Justitsminister, siden man nu engang er kommen ind paa at foretage deelvisse Forandringer i Christian den 5tes danske Lov, om der ikke kunde være Anledning til at tage under Overveielse, om det ikke vilde være rigtigt at forelægge et Lovforslag om en kortere Præscriptionsfrist for Regningskrav. Jeg troer, at Enhver, der har bevæget sig noget i det praktiske Liv, vil have gjort den Erfaring, at der meget ofte efter en lang Tids Forløb, endog efter 19 Aars Forløb, er opstaaet Tvivl om, hvorvidt en Reg-

ning er afgjort eller ikke, og hvor faa Mibler man har i Lovgivningen til at værges sig imod saadanne gamle Regningskrav. Efter saa lang Tids Forløb er det jo meget vanskeligt for den Paagjældende at erindre Sagen saa nøie, at han kan aflægge Ed paa Intet at være skyldig. Jeg troer, at det vilde være baade i de Paagjældendes, Haandværkernes og ogsaa selv i Publicums Interesse, at Regningskrav præscriberedes f. Ex. efter 5 Aars Forløb. Jeg skal, som sagt, blot tillade mig at henlede den høitærede Justitsministers Opmærksomhed herpaa.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges eenstemmig med 61 St.

Ændringsforslag til Sagens anden Behandling indskaldtes til den følgende Dags Aften Kl. 10.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Byen ThorsHAVNS oeconomicke Bestyrelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1223 ff. med Henviisning til Sp. 963 ff.)

J. Petersen: Det foreliggende Lovforslag handler om Byen ThorsHAVNS oeconomicke Bestyrelse. Jeg har kun Lidet at sige i denne Anledning. Jeg skal kun gjøre den almindelige Bemærkning, at det vistnok er en gammel og erkjendt Sandhed, at sliige oeconomicke Bestyrelser som den, her er Tale om, have virket gavnligt paa Communerne rundt omkring i Danmark, og det er naturligt, ligesom det maa ansees for ret og billigt, at den, der aarlig offerer paa Communens Alter, ogsaa vil tage Deel i Bestyrelsen og ogsaa vil være med at bestemme, hvortil og hvorledes disse Mibler skulle anvendes til Communens hensigtsmæssige Udvikling. Det er min Overbeviisning, at hvad der saaledes gælder om Communer i Almindelighed, ogsaa gælder om den Commune, hvorom her er Tale; det var maaskee at ønske, at flere Communer paa Færøerne bleve deelagtiggjorte i en saadan Bestyrelse, men derom